

РЕШЕНИЕ

№ 246

гр. Варна, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 30 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Е. Н.

при участието на секретаря Анг. Пенчева
като разгледа докладваното от Е. Н. Гражданско дело № 20223110107159 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 310 ал.1, т. 1 от ГПК, във вр. чл. **344, ал.1, т.1-3, във вр. с чл.225 от Кодекса на труда**.

Образувано е по искова молба вх. №37016/02.06.022 г. на Х. К. К., ЕГН *****, с адрес: гр. В. против ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Студентски, бул. „Симеоновско шосе“ №67А, с която са предявени обективно, кумулативно съединени иски, както следва:

- с правно основание чл. **344, ал.1, т.1 от КТ** за признаване уволнението на ищеца, извършено със Заповед № 282/23.05.2022 год., издадена и подписана от двама от изпълнителните директори на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, с която на осн. чл. 190, ал.1, т.2 от КТ е прекратено трудовото му правоотношение с Дружеството, за незаконно и за неговата отмяна;

- с правно основание чл. **344, ал.1, т.2 от КТ** за възстановяване на предишната работа на ищеца „Ръководител Корпоративен център Варна“;

- с правно основание чл. 344, ал.1, т.3, във вр. с чл. **225, ал.1 от КТ** да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца обезщетение за времето, през което е останал без работа, считано от 25.05.2022г. до 25.11.2022 г. в размер на 15465,24 лв. (2577,54 лв. х 6 месеца), ведно със законната лихва, считано от завеждане на исковата молба – 02.06.2022 г.

В съдебно заседание, проведено на 25.10.2022 г. месечната искова сума е увеличена от 2577,54 лв. на 2653,35 лв., или общо сумата от 15920,10 лв.

Обстоятелства, от които се твърди, че произтича претендираното право: В

исквата молба се твърди, че на 25.05.2022 год. на Х. К. К. била връчена Заповед № 282/23.05.2022 год., издадена и подписана от двама от изпълнителните директори на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, с която на осн. чл. 330, ал.2, т.6 от КТ било прекратено трудовото му правоотношение с Дружеството, считано от датата на връчването □. Със заповедта било наложено наказание „уволнение“ за извършено, според работодателя, от Х. К. нарушение на трудовата дисциплина по см. на чл. 190, ал.1, т.2 от КТ, мотивирана по следния начин: „при извършена проверка на 03.05.2022 г. и 04.05.2022 г. се установило, че същият не се намирал на работното си място в офис на КЦ-Варна, находящ се в гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ №69, в резултат на което било установено, че служителят е нарушил трудовата дисциплина, като не се явил на работа в течение на повече от два последователни работни дни, което е прието от работодателя „въз основа на сигнал (писмен документ), подаден от Д. Н. - специалист АКС в ЗК „Лев Инс“ АД. Със заповедта бил определен и размер на обезщетение по чл. 221, ал.2 от КТ, което следвало, според работодателя, да се удържи от последното неизплатено на Х. К. трудово възнаграждение и всички дължими съгласно действащото законодателство обезщетения.

Ищецът оспорва цитираната заповед с твърдението, че прекратяването на трудовото му правоотношение е незаконосъобразно, извършено в нарушение както на материалния закон, така и на процесуалните правила за установяване и налагане на дисциплинарни наказания, същото е и немотивирано, неясно, постановено при липса на каквато и да е конкретна фактическа обстановка. Излага следната фактическа обстановка във връзка с издаването на оспорваната заповед за уволнение.

Ищецът Х. К. К. бил назначен на работа в ЗК „Лев Инс“ АД на длъжност „Ръководител Корпоративен център Варна“, код по НКИД 6512, код по НКПД 12195005, съгласно подписан между страните трудов договор №45/30.04.2019 година на осн. чл. 67, ал.1, т.1 във вр. чл. 70 от КТ със срок за изпитване от 6 месеца в полза на работодателя, с място на работа - гр. Варна. След изтичането на предвидения в договора изпитателен срок, трудовото правоотношение станало безсрочно. Към договора била подписана и длъжностна характеристика.

Ищецът излага, че на посочените в оспорваната заповед дати - 03.05.2022 година и 04.05.2022 година е бил на работа и е изпълнявал служебните си задължения, което е добре известно и на работодателя. Горното счита, че е видно от представените от него с исквата молба писмени доказателства - подписан от него в служебно качество полици и платежни документи, разменена кореспонденция с изпълнителни директори на дружеството от служебния стационарен компютър по ел. поща, която служебна ел. поща може да бъде използвана само в офиса, находящ се на адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ №69, посочен в оспорваната заповед. Ищецът излага, че съгласно длъжностната му характеристика задълженията на ръководителя на

Корпоративния център-Варна включват, освен всичко останало, и осъществяване на срещи с корпоративни клиенти и застрахователни посредници, водене на преговори, участие в проучвА.я на застрахователния пазар и др., които не само предполагат, а и налагат работа извън офиса.

По-нататък в исковата молба ищецът излага, че в оспорваната заповед не е посочено кога и по какъв начин е извършена проверката на двете дати и кой е извършил тази проверка, дали лицето, което е подало сигнала или друго лице. Сочи, че посоченият в заповедта Д. Н. се е появил на 03.05.2022 г. в офиса на бул. „Вл. Варненчик“ 69 за около 30 секунди до вратата, за да уведоми една от служителките, че ще паркира брандирА.я си автомобил на служебните паркоместа. Не е търсил информация кой е в офиса, нито е посещавал офиса по друго време на същия и/или на другия ден.

Навежда твърдения, че на 28.04.2022 година подал искане по ел. път за ползване на отпуск от 03.05.2022 година до 05.05.2022 година, за което не получил одобрение, видно от приложеното към исковата молба заявление. На 29.04.22 г. разбрал, че отпуск не му е разрешен, макар че е имал неизползван такъв за минали години, а именно от 2020 - 2021 година общо 45 работни дни, като отказът бил немотивиран, респ. незаконосъобразен. Тъй като не му било разрешено ползването на отпуск на посочените в заповедта дати, ищецът изпълнявал служебните си задължения съгласно предвиденото в трудовия му договор и длъжностната характеристика, добросъвестно и в най-добрия интерес на работодателя, в т.ч., но не само, провел е срещи с клиенти в офиса и извън него, извършвал е работа с документи, в т.ч. подписване на ордери, комуникация чрез служебния личен мейл, в това число и изпратени съобщения от и до г-н В. И. и г-жа М./изпълнителни директори/, както и до други представители на дружеството, изпълнявал е и други ангажименти, които са служебно известни на работодателя или биха могли да бъдат служебно установени. Сочи, че между него и част от ръководството на дружеството са съществували противоречия относно разширяване на работата на офиса, предложено от него. На 03.05.2022 година ищецът бил уведомен устно, че ръководството на дружеството е взело решение да се „разделят“, което е отразено и в разменената кореспонденция. На 09.05.2022 г. в офиса на бул. „Вл. Варненчик“ 69 е получен запечатан плик от централата на „Лев Инс“ АД чрез куриер, в който се е съдържала бланка по чл. 326 от КТ, съставена от името на ищеца, което било явен знак, че дружеството му предлага сам да прекрати по негова инициатива трудовото си правоотношение. Ищецът веднага реагирал и в разговор с представител на дружеството е посочил, че след като работодателят желае да прекрати договора му, да предложи вариант по КТ, а именно прекратяване на трудовото правоотношение по инициатива на работодателя. При това развитие на отношенията, работодателят решил да наложи дисциплинарно наказА.е - уволнение и така да прекрати договора, вероятно за да избегне плащането на обезщетения, а може и по

други съображения извън поведението на ищеца и уговорките с него. Счита, че в случая работодателят се е възползвал от неразрешения отпуск, като вероятно е предполагал, че ищецът не е разбрал за отказа и не е бил на работа. На 16.05.2022 година ищецът Х. К. получил искане изх.№3481/13.05.2022 год. за представяне на писмени обяснения до 20.05.2022 г. на осн. чл. 193, ал.1 от КТ, в което било посочено, че искането е направено във връзка с установено нарушение на трудовата дисциплина на 03.05.2022 г. и на 04.05.2022 г., изразяващо се в следното: при извършена проверка на тези дати от служител на Дирекция „АКС“ при ЗК „Лев Инс“ АД служителят не се е намирал на работното му място, както и че в седмицата от 02.05.2022 г. до 06.05.2022 година е бил отсъствал от работното си място, без да бил заявил годишен платен отпуск или неплатен такъв, представляващо нарушение по чл. 190, ал.1, т.2 от КТ. Ищецът Х. К. възразил със заявление с вх. № 046/19.05.2022 година, имащо характер на писмени обяснения и в което е оспорил «констатациите» на работодателя и е посочил служебно известния на работодателя факт, че е бил на работа във визирА.те в искането дни. В оспорваната заповед възраженията и аргументите му не са обсъдени, което представлява нарушение на КТ.

Така, ищецът излага, че макар и да е изпълнил процедурата по чл. 193 от КТ, ответникът е наложил дисциплинарното уволнение при липса на соченото от него в заповедта нарушение по чл. 190, ал. 2 от КТ, както и в нарушение на чл. 189 от КТ, като не е извършил преценка на обстоятелствата, в нарушение на чл. 195 от КТ и на останалите разпоредби на кодекса, касаещи налагането на дисциплинарни наказания, в т.ч. непосочване на конкретните параметри на «установеното» от него нарушение, при неяснота в описА.ето: работодателят използва израза «не се намира на работното място в офиса», като не е посочено дали през цялото работно време не се е намирал или през определен отрязък от време не се е намирал, колко е траел този отрязък, като не става ясно дали горното представлява «неявяване на работа» по см. на КТ и как е установено. Така в самата заповед е налице непреодолимо противоречие и абсолютна неяснота досежно «установеното» от работодателя нарушение. В оспорваната заповед се съдържа препратка към някакъв «сигнал (писмен документ)» от Д. Н., който не е предоставен на работника за запознаване, нито е приложен към заповедта, нито в самата заповед се съдържа описА.е на сигнала, което счита за съществено нарушение на правата на служителя, в т.ч. и на закона. Изразява съмнение, че такъв сигнал е съществувал и съществува, както и опасения, че същият може да бъде съставен в по-късен момент за нуждите на производството пред съда и да бъде антидатиран.

В отговора ответникът оспорва предявения иск като изцяло неоснователен по основА.е и размер.

В отговора се излага следната фактическа обстановка:

На 30.04.2020г. бил сключен трудов договор №45/30.04.2019г. между „ЗК „ЛЕВ

ИНС" АД, в качеството му на работодател, и Х. К. К., в качеството му на служител - Ръководител Корпоративен Център-Варна. На 02.05.2019 същият подписал и получил и длъжностна характеристика от стрА.те. На 06.11.2019г. било подписано допълнително споразумение №241 към трудов договор №45 от 30.04.2019г. за срок от една година. На основА.е чл.69 ал.1 от КТ срочният трудов договор на Х. Калчев е преобразуван в договор за неопределено време.

На 04.05.2022г. Х. К. е провел Вайбър чат, за който прилага скрийншотовете, с В. И., един от изпълнителните директори на ЗК „Лев Инс"АД. В същия чат, по време на разговора, е станало дума, че Х. К., считано от 02.05.2022 до 06.05.2022г., включително е в отпуск.В следствие този чат бил изтрит от телефона на Х. К., но е останал на телефона на В. И..

Видно от докладна записка от Д. Н.-специалист „Специална ликвидация" към АКС (Активна и Корпоративна сигурност) при Ликвидационен център-Варна, при извършена проверка 03.05.2022г. и на 04.05.2022г. Х. К. К. не е бил на работно си място, като според служител в центъра същият е отсъствал. Сочи, че в отдел „Човешки ресурси" не е постъпвала молба от Х. К. К. за ползване на платен годишен отпуск, неплатен такъв или ползване на болничен, поради настъпила временна нетрудоспособност на лицето. На 13.05.2022г. било изпратено искане за даване на обяснения до Х. К., на основА.е чл.193 ал.1 от КТ. Същият отрекъл направените констатации и заявил,че в посочения период е бил на работното си място, което е в противоречие с данните от извършената проверка. Със заповед №282/23.05.2022г. било наложено дисциплинарно наказА.е „Уволнение“ и на основА.е чл.330 ал.2, т.6 от КТ и трудовото отношение на Х. К. с ЗК „лев Инс"АД било прекратено. Налагането на дисциплинарно наказА.е било извършено при спазване на всички норми на Закона и се базира на документи получени в Дружеството.

Съдът, като прецени съобразно чл.12 и чл.235 ГПК поотделно и в съвкупност събрА.те по делото доказателства, доводите и възраженията на стрА.те, и по вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване,че между ищеца и ответника е съществувало валидно сключен трудов договор от № 45/30.04.2019г. между „ЗК „ЛЕВ ИНС" АД, в качеството му на работодател, и Х. К. К., в качеството му на служител - Ръководител Корпоративен Център-Варна; че на 02.05.2019 ищецът подписал и получил и длъжностна характеристика от стрА.те, че на основА.е чл.69 ал.1 от КТ срочният трудов договор на Х. Калчев бил преобразуван в договор за неопределено време.

Същото се установява и от представения Трудов договор №45/30.04.2019 г. (л.10), съгласно който като място на работа е вписано гр. Варна.

Видно от представената длъжностна характеристика за длъжността „Ръководител” Корпоративен център Варна, при ЗК ЛЕВ ИНС АД, за длъжността са предвидени следните функционални задължения: „ПлА.ра, оргА.зира, ръководи, координира и контролира цялата дейност на Софийски корпоративен център. Управлява отговорно, съобразно фирмените стандарти и култура, при ефективно използване на всички ресурси за постигане на целите и висок имидж на компА.ята”. В длъжностната характеристика е предвидено, че изпълнява.те работи от ръководителя са: 1/ Изготвя бизнес плана и бюджета на агенцията, за който отговаря; 2/ Изготвя оперативните планове и изпълнява одобрения от съвета на директорите бюджет на агенцията, за който отговаря; 3/ Създава контакти и търси потенциални клиенти за компА.ята; 4/ Осъществява срещи с корпоративни клиенти и застрахователни посредници, договаря условия и сключва рамкови договори и споразумения; 5/ Води преговори и договаря сделки; 6/ Договаря конкретни параметри по застрахователните договори и дава преференциални условия на застраховане; 7/ Следи за новостите на застрахователния пазар; 8/ Участва в проучване на застрахователния пазар, в разработването на нови застрахователни продукти, дава предложение за подобряването на съществуващите такива и оптимизиране на работата с клиентите; 9/ Отговаря за разширяване пазарния дял; 10/ Поддържа добри професионални отношения с други агенции; 11/ Ръководи поверения персонал, провежда интервюта за назначаване на нови служители участва в разпределението на бонусите и премиите на служителите; 12/ ОргА.зира работата на служителите в агенцията за изпълнение на поставените задачи от ръководството; 13/ Осъществява контрол върху дейността на служителите от агенцията; 14/ Предлага обучения необходими за повишаване на квалификацията на служителите в агенцията; 15/ Изготвя справки, отчети и доклади, както за извършваната от агенцията дейност; 16/ Опазва служебната тайна, до която има достъп при изпълнение на поставените му задачи; 17/ Изпълнява и други професионални задължения, при изискване от страна на ръководството. (л.11-12).

На л. 13 се намира заявление от Х. К. за ползване на платен годишен отпуск за периода от 03.05.2022 г. до 05.05.2022 г. В молбата е посочен заместник М. Г. И.. Под текста на молбата се почва преминали стъпки: Попълване и подадена на заявка за отпуск Х. К. К. подал на 28.04.2022 г.12:08 с коментар „”.Одобрение от избран заместник М. Г. И. Изтекъл срок на 29.04.2022 г. в 13:00 с коментар „”.

Представена е и e-mail кореспонденция между ищеца и ръководството на Лев Инс, в която се обсъжда желА.ето на компА.ята да прекрати договора на г-н К. поради незадоволителни резултати, както и резюме на г-н К. за действителната ситуация в офиса и компА.ята.

Представени са също и Сметка №РО13920237 от 03.05.2022 г. по полица

BG/22121002212542 от 02.08.2021 г. на посредник №03069005 със застрахован ДИМ-93 ООД, РКО №222, №223, №224 от 03.05.2022 г. за изплатен комисион по отчет от ЛЕМАР ЕООД; Договор за гражданска отговорност о полица № BG/22/122001301784/ 04.05.2022 г./03069005 със застрахован Д. А. Д. и сметка №P013933660 към застрахователна полица BG/22/122001301784/ 04.05.2022 г./03069005.

Представена е и кореспонденция от 04.05.2022 г. между ИД на Лев Инс и Х. К., от която се установява, че същият ще лети с ранния полет на 05.05.2022 г. за София като пита дали може да се срещне с изпълнителния директор, като му е казано, че ще му пише допълнително. Като ИД още пише: „А О.К., защото ми спомена, че си отпуска”. А Х. К. отговаря: „Но се прибирам от Букурещ в неделя”, ИД пита: „А сега си отпуска или другата седмица?”, а Х. К. отговаря: „Тази седмица съм в отпуска. Другата съм на линия.”

Видно от докладна от Д. Н., специалист „Специална ликвидация” към АКС при ЛЦ Варна от 05.05.2022 г. същият е докладвал, че на 03.05.2022 г. в 16.10 часа лично посетил „Корпоративен център” Варна и установил, че директорът го няма, като на въпрос към служителка на офиса къде е директорът му било отговорено, че в момента отсъства. На следващия ден 04.05.2022 г. изпратил свой приятел да го потърси под предлог, че има 9 броя автомобила и иска оферта за застраховки Г.О. и Каско, като отговорът на същата служителка бил отново, че в момента отсъства.

На л. 7 се намира искане на работодателя до работника или служителя за даване на обяснения – чл. 193, ал.1 от КТ до Х. К. К. в което е изложено, че при извършена проверка от служител на Дирекция „АКС” при ЗК „ЛЕВ ИНС” АД е установено, че на 03.05.2022 г. и 04.05.2022 г. работникът не се е намирал на работното си място, разположено в Корпоративен център „Варна”, на адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик” 69. Също така в седмицата от 02.05.2022 г.-06.05.2022 г. работникът е отсъствал от работното си място, без да е заявил годишен платен отпуск или неплатен такъв – нарушение на чл- 190, ал.1, т.2 от КТ. Даден е срок за обяснения од 20.05.2022 г.

Със заявление вх.№046/19.05.2022 г. ищецът Х. К. е дал обяснения, в които е оспорил изцяло констатациите, като сочи, че в посочените дни е изпълнявал служебните си задължения съгласно предвиденото в трудовия му договор и длъжностната характеристика, добросъвестно и в най-добрия интерес на работодателя, в т.ч. но не само, срещи с клиенти, работа с документи, в т.ч. подписване на ордери, комуникация чрез служебния личен имейл, която е възможна единствено от работно му място от служебния компютър и само от него, изпълнение на други ангажименти, в т.ч. приемане на заявка и изпълнение на външен оглед на автобус на автогара Варна на 05.05.2022 г. Отделно оспорва, че не е заявил отпуск, а напротив бил е заявил такъв за периода от 02-05.05.2022 г. чрез формата по електронен път.

Със Заповед за налагане на дисциплинарно наказание №282/23.05.2022 г., издадена от изп. директор на ЛЕВ ИНС В. И. и изп. директор на Лев Инс София Антонова въз основа на подадения сигнал от Д. Н. – специалист АКП в ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД е извършил проверка и установил следното: „Х. К. К. на длъжност Директор в КЦ Варна, на ЗК „Лев Инс“ АД е извършил следното: при извършена проверка на 03.05.2022 г. и на 04.05.2022 г. се установява, че същият не се намира на работното си място в офис на КЦ-Варна, находящ се в гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ 69. В резултат на това се установява, че съответният служител е нарушил трудовата дисциплина, като не се е явил на работа в течение на повече от два последователни работни.” Посочено е още, че Х. К. е дал обяснения, като е отрекъл извършеното от него дисциплинарно нарушение. Въпреки това е стигнато до извода, че с поведението си служителят е извършил нарушение на трудовата дисциплина на см. на чл. 190, ал.1, т.2 от КТ.

На л.84-86 са намира електронна кореспонденция от И. П., с която се иска да бъде изпратен на нейния и-мейл графика за ползване на платения годишен отпуск на служителите за 2022 г. до 25.03.2022 г., Заповед №130/25.03.2022 г., от която се установява, че считано от 25.03.2022 г. забранява ползването на платен годишен отпуск на служителите на компА.ята, като напомня на всички служители правилата за ползване на отпуск – два пъти в годината по десет дни през летния и десет дни през зимния сезон, като е забранено ползването на платен годишен отпуск в дните четвъртък, петък и понеделник. На 28.03.2022 г. е изпратен и-мейл от И. П., в който още веднъж се изисква коригиран график за отпуските, като се посочва, че: „Отпускът е разрешен да се ползва два пъти годишно по десет дни /нито повече, нито по-малко/ и може да бъде единствено с начален ден понеделник и краен петък, като сливането на празници е абсолютно забранено! Изключение може да има само с изрично разрешение, за което е уведомен изпълнителния директор, с копи до мен. Като работодател съм дала допълнителни 5 дни към отпуската, което е рядкост за българския пазар, и които дни са дадени за да може служителят да се възползва от тях при нужда!”

По делото е изслушано и приобщено към доказателствения материал заключението на вещото лице А. В. по допусната съдебно-счетоводна експертиза, от която се установява, че размерът на дължимото се месечно обезщетение по чл. 344, ал.1, т.3, във вр. с чл. 225, ал.1, т.1 от КТ е в размер на 2653,35 лв.

По делото е изслушана и приобщена към доказателствения материал и съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице С. Д., от която се установява, че при проверка на компютърната система, използвана от ищеца, се установява, че тя е работила и има промени в няколко файла, като на 03.05.2022 г. в 16:44 часа е бил изтеглен документ – дубликат на Застрахователна полица BG/22/122000513510, а от

логовете може да се установи активност на 03.05.2022 г. около 10 ч. сутринта и отново след 16ч., като не може да се установи какви и-мейли са изпращА. и кога, тъй като служебната поща на ищеца е изтрита.

Допуснато е изготвянето на допълнителна съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице С. Д., от която се установява, че електронната поща на ищеца h.kostov@lev-ins.com е закрита, като е изтеглен нейният лиценз за ползване. Към 20.10.2022 г. тя не е съществувала. Експертизата не разполага с информация, на коя дата е бил отнет нейният лиценз.

По делото са изслушА. показА.ята на свидетеля **Л. П. Ч., от които се установява, че** същата работи като свободен агент и посещава офиса често, познава Х. К., който работи в там от 3 години до май 2022 г. Помни много добре, че в началото на месец май посетила офиса, тъй като бързала да издаде квитанциите, за да са в срок след почивните дни. И на 03, и на 04 май посетила офиса, като и на двете дати заварила там ищеца. , На 03.05.2022 г. посетила офиса може би около 12.30-13.00. Имали много работа, оставила им квитанциите да ги подготвят и минала към 15.00-15.30 часа, като ищецът отново бил там. Ищецът си имала бюро, което използвал, което се намирало в дясно зад една стена, в нещо като ниша, а от ляво са разположени трите бюра на останалите служители. Той бил седнал, имал някаква работа и разменили само две-три общи приказки. Като се застане на входната врата на офиса, бюрото на Х. К. не се вижда от колоната, вижда се едва, когато се стигне до третото бюро. На 04.05.2022 ходила по-късно в офиса, около 16:00 часа, но с Х. К. имали среща малко по-късно. Тогава вече говорили малко повече с Х. К..

ИзслушА. са и показА.ята на свидетеля **М. Г. И., от които се установява, че** същата работи заедно с ищеца в КЦ Варна. Отговорностите на ръководителя включват оргА.зиране на работата на целия офис, разпределяне на задачи на служителите и най-вече срещи с клиенти в и извън офиса. Много често се е случвало Х. К. да се среща с клиенти извън офиса, тъй като те са предимно фирми и обичайно срещите са в офисите на фирмите. На 03 май 2022 г., първия работен ден след отпуска, правили оперативка сутринта. Х. К. излизал този ден от офиса, върнал се около обяд и после пак излязъл и се върнал около 16:00 часа. На 03 май 2022 година колега от Ликвидационния център Варна от друг офис отворил, направил една крачка, като държал вратата отворена, казал, че е колега от друг офис и, че е спрял на служебно паркомясто, и да не се обаждат на паяк да го вдига. Тя била в дъното на офиса, точно срещу вратата, всичко се чувало. Казали „Добре“ и това било. Задържал се не повече от една минута. По това време Х. К. бил излязъл и, когато се върнал, му казали за този автомобил, но не знае дали автомобилът е бил още там, защото няма пряка видимост към паркинга. Не е ставало дума да е питал за Х. К., а от мястото на Д. Н. не се вижда работното място на Х. К.. На 04 май Х. К. също бил на работа. На 04 май седяла на първото бюро, когато

един човек влязъл казал, че има фирма с автомобили и поискал оферта за Гражданска отговорност, а тя му казала, че трябва да донесе талоните на автомобилите, за да му даде информация. Не е питал за Х. К.. Дала му своя визитка и се разбрали да пусне имейл. От мястото, където стоял този човек, съща няма пряка видимост към бюрото на Х. К.. Няма и не е осъществявала достъп до служебната поща от друго място, освен служебния компютър. По принцип за такова нещо се иска разрешение от София, което се дава в извънредни случаи. Никой не правил проверка за спазване на работното време. Проверки се извършват от външен контрол от София. Тези два дни никой не ме е питал за Х. К.. Програмата за отпуски е електронна платформа. Който иска отпуск, пуска електронно заявление и сочи човека, който да го замества. Първо получава информация човекът, който ще замества. На 03 май, когато отишла на работа, видяла такава молба, пусната до нея от Х. К., но валидността ѝ била изтекла, тъй като е 24 часа и писала, че няма да я одобри, защото няма как. Казала на Х. К., за да знае, че не се води в отпуск. В офиса разходните касови ордери, полиците се подписват от ръководителя - Х. К.. Те се подписват на датата, на която са издадени. Подписите на документите на л. 20, на л. 21 също, на л. 22 също, на лист 24 също, на полица застраховка Гражданска отговорност №22/122001301784 от 04.05.2022 г. са на Х. К.. Документи се подписват на датата на издаване. Принципет е, клиентът идва в офиса, поръчва каквото трябва да се направи, издава се, подписва се, вземат се парите. Избягват варианта да се подпише и да дойде по-късно.

ИзслушА. са показА.ята и на свидетеля **Д. Н. Н., от които се установява, че** работи в ЗК Лев Инс. Той е изготвил докладната записка във връзка с проверка в офиса на бул. „Вл. Варненчик“, касаеща Х. К.. Обадил му се Директорът на Дирекция „Активна корпоративна сигурност“ и казал да отиде да провери, дали Х. К. е на работното си място в Корпоративния център. Отишъл на 03 май, следобед, към 16.00 часа и говорил с една служителка, която му казала, че Х. К. го няма. Свидетеля искал да изчака, но тя казала, че може и да не се върне. Прибрал се на работното си място и му казали да прати друг да го потърси. Имал познат, който има фирма и искал оферта да сключи Гражданска отговорност. Отишъл на 04 май, около 11.00 часа. Пак същата колежка го посрещнала, когато питал къде е директорът, думите ѝ били: „Няма го в момента“. Той казал за какво отива, тя казала, че може да свърши работата. Той искал Х. К. да я свърши.

От така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Производството е по реда на чл. 310 ал.1, т. 1 от ГПК, във вр. чл. 344, ал.1, т.1-3, във вр. с чл.225 от Кодекса на труда.

По иска с правно основА.е чл. 344, ал.1, т. 1 и т.2 от КТ:

От ищеца се оспорва Заповед №282/23.05.2022 г. на Изпълнителния директор на

„ЗК ЛЕВ ИН“ АД, с която на осн. чл. 190, ал.1, т.2 от КТ е прекратено трудовото правоотношение на ищеца като му е наложено дисциплинарно наказА.е „уволнение“.

Заповедта е връчена на работника на 25.05.2022 г., а искът е предявен на 02.06.2022 г., поради което съдът намира, че е спазен преклузивният срок на чл. 358, ал.1, т.2 от КТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 193, ал.1 от КТ работодателят е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказА.е да изслуша работника или служителя или да приеме писмените му обяснения и да събере и оцени посочените доказателства.

В настоящия случай работодателят е поискал писмените обяснения на работника, който са дадени в предоставения му срок, поради което на осн. чл. 193, ал.2 от ГПК съдът трябва да разгледа спора по същество.

Дисциплинарното наказА.е е наложено в срока по чл. 194, ал.1 от КТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал.1 от КТ дисциплинарното наказА.е се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказА.ето и законният текст, въз основа на който се налага.

В оспорваната заповед ясно е посочено, че нарушението е извършено от Х. К. К., извършеното нарушение, а именно неявяване на работата в два последователни дни – 03.05.2022 г. и 04.05.2022 г., както и законовият текст, въз основа на който се налага – чл. 190, ал.1, т.2 от КТ, поради което съдът намира, че заповедта формално отговаря на критериите за минимално съдържА.е, съгласно цитираната разпоредба на чл. 195, ал.1 от КТ.

Неявяването на работа, съставлява дисциплинарното нарушение по чл. 187, ал.1, т.1 от КТ, която предвижда, че закъснението, преждевременното напускане на работа, неявяването на работа или неуплътняването на работното време съставляват нарушения на трудовата дисциплина.

Работодаателят след получаване на приложената по делото докладна от 05.05.2022 г. от Д. Н. и приемането на обясненията от Х. К. К. е заключил, че е налице именно неявяване на работника в два последователни дни, което съгласно разпоредбата на чл. 190, ал.1, т.2 от КТ съставлява основА.е за налагане на дисциплинарно наказА.е „уволнение“ на работника, поради което и е наложил именно това наказА.е на ищеца.

Съдът намира тези констатации на работодателя за погрешни.

На първо място от доказателствата, които е събрал работодателят, за да извърши преценката за неявяване на работата на работника, а именно и единствено посочената докладна от служителя Д. Н., не се установява категорично, че ищецът не е бил на работата през целия ден на трети и четвърти май 2022 г. Няма данни по делото работодателят да е събрал допълнителна информация и доказателства за неявяването

на работата на работника, включително да е извършена проверка на камерите пред офиса, да са снети сведения от другите работещи в офиса лица, респ. друго. В случая работодателят е основал извода си на сведението на служителя Д. Н. и на Вайбър разговора, воден между Х. К. и изпълнителния директор В. И., в който самият изпълнителен директор много подробно разпитва ищеца кога е в отпуск, при положение, че би следвало много добре да знае, че такъв не му е разрешен и вместо да обърне внимание на работника за тази подробност, умишлено го оставя да си мисли, че е в платен годишен отпуск в деня на разговора 03.05.2022 г., като непосредствено след това разпорежда и да бъде извършена проверка, дали ищецът е на работното си място в офиса на фирмата.

От свидетелските показания по делото обаче се установява безпротиворечиво, че сутринта на 03.05.2022 г. ищецът е бил на работа в офиса, находящ се на адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ 69, като още сутринта е провел оперативка със служителите, като е обсъдил задачите, които следва да бъдат изпълнени, както и други текущи въпроси, възникнали вследствие на почивните дни. Малко след това е излязъл от офиса, като се е върнал отново по обяд, когато е видян от свидетелките Л. Ч. и М. И.. По-късно отново е излязъл като се е върнал отново към 16:20 часа, непосредствено след извършената му проверката от служителя Д. Н.. Тук следва отново да се отбележи, че от представената докладна няма как да стане ясно, че през целия ден Х. К. изобщо не е бил на работа, а само че го е нямало в офиса в момента на проверката. Въпреки това работодателят е направил именно този извод, без да провери дали през целия ден ищецът не се е явил на работа. Самият Д. Н. в показанията си заявява, че когато заявил, че ще почака Х.в К. му казали, че може и да не се върне, което води на извода, че същият е бил вече на работа този ден, но не се знае дали отново ще дойде.

На следващия ден служителят Д. Н. дори не отишъл лично на проверка, а е изпратил трето лице, което е констатирало, че Х. К. го няма, след като е попитал за него. Тези показания на свидетеля Динко не се потвърждават от показанията на останалите свидетели, които заявяват, че лицето само е попитало за сключване на застраховка, но не и за Х. К., а и от място до вратата, където е било това лице, няма видимост към бюрото на Х. К.. За по-ранните часове също не е събрана информация от работодателя. Свидетелите за този ден единодушно заявяват, че Х. К. е бил на работа следобед около 16:00 часа, поради което не може да се заключи, че и този ден ищецът не се явил на работа. Поради това е ирелевантно дали е бил по-рано, или не.

Доколкото наложеното наказание е именно за нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в неявяване на работата в два последователни дни, съдът намира, че само на основание на изложеното следва да се приеме, че Х. К. изобщо не е осъществил фактическия състав на нарушението на трудовата дисциплина, за което му е наложено наказанието „уволнение“. Дали е осъществил фактическия състав на друго

дисциплинарно нарушение в конкретния случай е ирелевантно за предмета на спора.

Този извод на съда се подкрепя и от други факти, установени по делото (представените квитанции и застрахователна полица, неоспорени своевременно от ответника), а именно, че през този ден ищецът е подписвал счетоводни документи на 03.05.2022 г., а на 04.05.2022 г. е сключил застраховка „гражданска отговорност“ с лицето Д. А. Д.. Отделно длъжностната характеристика на ищеца предполага същият да извършва и работа извън офиса, поради което моментното му отсъствие не следва да се тълкува непременно като неявяване на работа, а като неприсъствие в офиса, което е различно. В тази връзка и изпращането на служебни и-мейли, било то и от личния му телефон, също не може да се приеме като неявяване на работа, доколкото съставляват сами по себе си изпълнение на трудовите задължения. Освен това от допусната съдебно-техническа експертиза се установи, че компютърът на ищеца е ползван на 03.05.2022 г., което по принцип не се прави от останалите служители, най-вече поради липса на необходимост.

Съдът следва да отбележи, че дори да се приеме, че ищецът не е знаел, че не му е разрешено ползване на платен годишен отпуск в заявените дни 03-05 май 2022 г., същият де факто е полагал труд в тези дни, и въпреки това е бил уволнен, което е парадоксално.

В заключение, доколкото съдът намира, че изобщо не е било налице соченото в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение нарушение на трудовата дисциплина, то заповедта се явява незаконосъобразна.

С оглед извода на съда предявените от ищеца искове с правно основание чл. 344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ се явяват основателни и като такива следва да бъдат уважени, като уволнението на ищеца, извършено с оспорваната заповед бъде отменено, а ищецът бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност „ръководител Корпоративен център Варна“ при ЗК ЛЕВ ИНС АД, без да се изследва дали е осигурено съответствие на тежестта на наложеното наказание с тежестта на извършеното нарушение.

По иска с правно основание чл. 344, ал.1, т. 3 КТ:

Съгласно чл. 344, ал.1, т. 3 от КТ работникът или служителът има право да иска обезщетение за времето, през което е останал без работа поради уволнението. Съгласно разпоредбата на чл. 225, ал.1 от КТ при незаконно уволнение работникът или служителът има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, но за не повече от 6 месеца. В конкретния казус трудовото правоотношение на работника е било прекратено считано от получаване на заповедта за уволнение – 25.05.2022 г., или шестмесечният срок изтича на 25.11.2022 г. Съгласно заключението на вещото лице А. В. месечното обезщетение по чл. 225, ал.1 от КТ е в размер на

2653,35 лв., а за шест месеца ще е в размер на 15920,10 лв. С оглед на това и предявеният иск с правно основание чл. 344, ал.1, т.3, във вр. с чл.225, ал.1 от КТ се явява основателен и като такъв следва да бъде уважен.

По разностите:

От процесуалния представител на ищеца е направено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение на осн. чл. 38, ал.1, т. 2 от ЗАдв. в размер на минималното такова съгласно чл. 7, ал.1, т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгласно която по дела за отмяна на уволнение и възстановяване на работа възнаграждението е не по-малко от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ или към момента на определяне на възнаграждението по реда на чл. 2. Към завеждане на исковата молба размерът на минималната работна заплата в страната е бил 710,00 лв. По иска с правно основание чл. 225, ал.1 от КТ се следва възнаграждение съгласно чл.7, ал.2, т. 4 от Наредбата в редакцията при сключване на договора за правна защита и съдействие, съгласно която при интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв. възнаграждението е 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв., или сумата от 1007,60 лв. За явяване в две допълнителни съдебни заседания по 100,00 лв. на заседание, съгласно разпоредбата на чл. 7, ал.9 от Наредбата, или общо 1917,60 лв.

С оглед разпоредбата на чл. 83, ал. 1, във вр. с чл. 78, ал. 6 от ГПК съдът следва да определи дължимата държавна такса по всеки от исковете, както и в чия тежест следва да бъде възложена:

По иска по чл. 344, ал.1, т.1 от КТ – 50,00 лв.

По иска по чл. 344, ал.1, т.2 от КТ – 50,00 лв.

По иска по чл. 344, ал. 1, т.3, във вр. с чл. 225, ал.1 от КТ – 636,80 лв.

За съдебно-счетоводна експертиза – 120,00 лв.

За съдебно-техническа експертиза – 250,00 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО уволнението на Х. К. К., ЕГН *****, с адрес: гр. В. извършено със Заповед № 282/23.05.2022 год., издадена и подписана от двама от изпълнителните директори на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК 121130788 – В. И. и София Антонова, на осн. чл. 190, ал.1, т.2 от КТ, във вр. с чл. 330, ал.2, т.6 от КТ, поради неявяване на работата в на 03.05.2022 г. и 04.05.2022 г. **И ГО ОТМЕНЯ**, на осн. чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА Х. К. К., ЕГН *****, с адрес: гр. В. на заеманата преди

уволнението длъжност „Ръководител Корпоративен център Варна“ в ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Студентски, бул. „Симеоновско шосе“ №67А, на осн. чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.

ОСЪЖДА ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Студентски, бул. „Симеоновско шосе“ №67А **ДА ЗАПЛАТИ** на Х. К. К., ЕГН *****, с адрес: гр. В.сумата от **15920,10 лв. (петнадесет хиляди деветстотин и двадесет лева и десет стотинки)**, представляваща обезщетение за оставяне без работа поради незаконно уволнение за периода от 25.05.2022 г. до 25.11.2022 г., ведно със законната лихва от 06.06.2022 г. до окончателното изплащане на дължимата сума, на осн. чл. 344, ал.1, т.3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

ОСЪЖДА ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Студентски, бул. „Симеоновско шосе“ №67А **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат Е. Г. Е., АК-Варна, л.№*****, с адрес: гр. Варна, бул. „Сливница“ 72, вх.В, ет.2, ап.10 сумата от **1917,60 лв. (хиляда деветстотин и седемнадесет лева и шестдесет стотинки)**, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна защита и съдействие, на осн. чл.38, ал.1, т.2 от ЗАдв.

ОСЪЖДА „ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Студентски, бул. „Симеоновско шосе“ №67А **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Варна сумата от **906,80 лв. (деветстотин и шест лева и осемдесет стотинки)**, представляваща дължими разноски и държавни такси, на осн. чл. 83, ал.1, във вр. с чл.78, ал.6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – Варна в двуседмичен срок, считано от 26.01.2023 г.

Съдия при Районен съд – Варна: _____